

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/531/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912206346
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6912206346.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Prievozská 6/A, IČO: 35 697 270, proti odporkyni G. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. W., I. XXXX/XX, toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou A. V., súdnou tajomníčkou Informačného centra Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom, Námestie Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 1.469,26 € s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 8C/6/2013-108 zo dňa 24.04.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

Vedľajší účastník na strane odporcu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 805,38 € s 9% úrokom z omeškania ročne od 30.10.2010 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľ zamietol. Zároveň rozhodol, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní zmluvy o pripojení č. O. a Všeobecných podmienok, ktoré sú ich neoddeliteľnou súčasťou, ako aj Dodatku k zmluve o pripojení, dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa v časti týkajúcej sa nároku za neuhradené služby je dôvodný. Na základe preloženého výpisu z počítačového programu a z predložených faktúr mal súd za preukázané, že odporkyni vznikol dlh na cene jej poskytnutých služieb (mesačné poplatky) celkovo v sume 805,38 € za obdobie od 16.06.2010 - 16.09.2010. Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, táto je v čl. 2.5 dodatkov k zmluvám upravená tak, že v prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3, alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti), bol účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 663,88 €. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal od odporkyni zaplatenia sumy 663,88 € predstavujúcu zmluvnú pokutu za poskytnutý mobilný telefón Nokia N95 za kúpnu cenu 66,06 €, súd jeho návrh týkajúci sa tejto sumy zamietol. Dojednanie o zmluvnej pokute je neplatné aj z dôvodu, že povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu má podľa § 544 OZ ten, kto poruší zmluvnú povinnosť. Dojednanie o povinnosti zaplatenia zmluvnej pokuty nesmie byť viazané na ďalšiu skutočnosť alebo úkon, je nutné ju dojednať vždy ako nepodmienenú. V danom prípade je však zaplatenie zmluvnej pokuty viazané na ďalší úkon navrhovateľa, resp. jeho právneho predchodcu a to vypojenie (SIM-karty). Súd mal za to, že dojednaním o zmluvnej pokute je možné zaistiť

iba splnenie určitej zmluvnej povinnosti, nie splnenie zmluvy ako celku. Na základe uvedeného súd návrh navrhovateľa v časti zmluvnej pokuty zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého platí, že v prípade, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, tak ako to bolo aj v danom prípade.

Proti výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník, ktorý sa odvolal proti výroku o trovách konania. Namietal, že súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou. Domnieva sa, že bol v konaní úspešný v celom rozsahu. Uviedol, že vyjadrením sa k žalobe namietal neprijateľnosť uplatňovanej zmluvnej pokuty resp. následne nedôvodnosť uplatnenia paušálnej škody, vo vzťahu ku ktorej do konania vstúpili. Preto, vzhľadom na neúspech žalobcu v uplatnení tohto samostatného nároku na súde bol na základe aktivity vedľajšieho účastníka odporca v tejto časti úspešný, čo znamená, že bol odvolateľ úspešný v celom rozsahu. Poznamenal, že v žalobe sú spojené dva skutkovo a právne samostatné nároky. Jedným je nárok na tzv. hovorné, druhým je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty resp. nárok na paušalizovanú náhradu škody. Odvolateľ uviedol, že do konania vstúpil na podporu spotrebiteľa, teda len v rozsahu, v ktorom sú navrhovateľom porušované jeho spotrebiteľské práva. Ak sú v návrhu spojené viaceré skutkovo a právne samostatné nároky, nič by nemalo brániť tomu, aby odvolateľ vstúpil do konania len vo vzťahu k nároku, ktorý bol voči spotrebiteľovi uplatnený nedôvodne, v rozpore so spotrebiteľským právom. Nárok na neuhradené služby považuje odvolateľ za dôvodný, preto sa jeho aktivity týkajú len zmluvnej pokuty, ako skutkovo a právne samostatného nároku, ktorý mohol byť uplatnený aj samostatným návrhom. Len preto, že navrhovateľ oba nároky spojil do jednej žaloby, čo je inak určite postup racionálny, neznamená, že odvolateľ vstupuje do konania aj vo vzťahu k hovornému, kde spotrebiteľské práva porušované nie sú. Uviedol, že nezdieľa v tomto spore postavenie účastníka na strane ktorého vystupuje, nakoľko podľa § 93 ods. 4 O.s.p., koná iba sám za seba. Ak by mali platiť úvahy súdu, že nemôže vstupovať do konania v rozsahu, v ktorom sú porušované práva spotrebiteľa, vznikli by až absurdné situácie, že by boli odradení od vstupovania do konaní, v ktorých prevažuje tá časť žaloby proti spotrebiteľovi, ktorá je dôvodná, nad časťou žaloby, ktorou sú uplatňované nároky porušujúce spotrebiteľské práva. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Prešov. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozhodol, že napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách vedľajšieho účastníka mení tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 101,94 €. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 50,97 €.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec v rozsahu podaných odvolaní podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania potvrdil podľa § 219 ods. 1. 2 O.s.p..

Z predloženého spisu mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ sa návrhom domáhal nároku vo výške 1.469,26 € s príslušenstvom, ktorý mu vznikol z dôvodu, že odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných za obdobie od 16.06.2010 do 16.09.2010. Tým, že odporkyňa porušila zmluvné povinnosti, v zmysle Dodatku k Zmluve č. O. bola povinná zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 663,88 €. Prvostupňový súd uznesením č.k. 1Ro/416/2012-36 zo dňa 12.06.2012 vydal platobný rozkaz na zaplatenie 1.469,26 €. Nakoľko sa uznesenie nepodarilo doručiť z dôvodu, že povinná sa na adrese trvalého pobytu nezdržiava, okresný súd uznesením č.k. 8C/6/2013-105 zo dňa 05.04.2013 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 12.06.2012 č.k. 1Ro/416/2012-36. Uznesením č.k. 8C/6/2013-106 zo dňa 05.04.2013 súd ustanovil odporkyni v konaní opatrovníčku. Podaním doručeným okresnému súdu dňa 31. 01.2013 oznámil svoj vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcu - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov; v ktorom podaní zároveň žiadal o doručenie návrhu na začatie konania. Vo vyjadrení, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 27.03.2013 vedľajší účastník uviedol, že do konania vstupuje ako vedľajší účastník na strane odporkyne, len čo sa týka zmluvnej pokuty vo výške 663,88 €. Domnieva sa, že v tejto časti ide o nesporne neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda o podmienku neplatnú. Navrhol zamietnuť návrh v časti, v ktorej navrhovateľ uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 663,88 € s príslušenstvom, pretože v tejto časti nachádza porušenie spotrebiteľských práv a zvyšok nároku navrhol vylúčiť na samostatné konanie, pretože vo zvyšnej časti nemal za porušenie spotrebiteľských práv. Zároveň si uplatnil zo sumy 663,88 € náhradu trov konania v sume 101,94 € za dva úkony.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Odvolačný súd má za to, že odvolateľ podaním doručeným okresnému súdu dňa 31.1.2013 vstúpil ako vedľajší účastník na strane odporcu do konania ako celku. Právna úprava neobsahuje možnosť čiastočného vstupu vedľajšieho účastníka, resp. jeho vstup len do časti uplatneného nároku, pretože navrhovateľ sa domáhal nároku ako celku. Ak by platil výklad vedľajšieho účastníka, tak podľa toho, ako sa spor v priebehu konania vyvíja, by mohol vedľajší účastník počas konania uviesť, že zastupuje účastníka a teda sa zúčastňuje konania len v určitej časti. Uvedené by bolo v rozpore so zmyslom postavenia vedľajšieho účastníka, ktorý má za úlohu procesne pomáhať strane na ktorej vystupuje, z dôvodu, že prípadné víťazstvo účastníka, na ktorého strane vystupuje, môže ovplyvniť jeho hmotnoprávne postavenie.

K námietke vedľajšieho účastníka na strane odporcu, že je odlišný subjekt ako odporca podľa § 93 ods. 4 druhá veta O.s.p. (koná však iba sám za seba) odvolací súd dodáva, že podľa predmetného ustanovenia postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka, na strane ktorého vystupuje. Jeho postavenie je odlišné v tom, že aj keď koná vo vlastnom mene, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, ktorý je dominus litis.

V predmetnom konaní sa navrhovateľ domáhal nároku vo výške 1.469,26 € s príslušenstvom, avšak rozsudkom okresného súdu č.k. 8/6/2013-108 zo dňa 24.04.2013 bola odporkyňa zaviazaná na povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu len sumu 805,38 € s 9% úrokom z omeškania ročne od 30.10.2010 do zaplatenia. Odvolací súd má za to, že prvostupňový súd postupoval pri rozhodovaní o trovách konania správne, keď rozhodol, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania. Vo všeobecnosti platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. V prípade, že je pomer úspechu a neúspechu účastníkov približne rovnaký (päťdesiatpercentný alebo blízko tomuto pomeru), čo je aj v danom konaní, môže súd rozhodnúť o trovách konania tak, ako rozhodol aj prvostupňový súd, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov.

Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách konania ako vecne správne v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý si trovy odvolacieho konania nežiadal nahradiť, preto o nich odvolací súd nerozhodoval. Vedľajší účastník v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu nevzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konanie.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.